

[Gregersen.]

der vel ogsaa Bortvisningsretten. Men hvilke Midler til Opretholdelse af Ro og Orden vil der blive lagt i Hænderne paa dem, der, hvis dette Lovforslag gennemføres, faar den Opgave at skulle undervise Elever, der tvinges til at deltage i Fortsættelsesundervisningen til det 16de Aar? Bliver der dør Bortvisningsret, saa at eventuelle Ødelæggere af Skolens rolige Arbejde kan fjernes, eller hvordan skal Problemet løses? Jeg tror, man kan være overbevist om, at det er et Problem, som er meget vigtigt for Tvangsskolen, for en Skole, der rækker ud til det 16de Aar.

2det Stykke af Paragraffen, der siger, at Undervisningsministeren om fornødent kan give nærmere Regler om, hvad der skal iagttages ved Anvendelse af legemlig Revselse, kan naturligvis ikke, baade af praktiske og pædagogiske Grunde, komme i Betragtning over for unge Mennesker i 16 Aars Alderen. Men hvordan har man tænkt sig, at denne Vanskelighed, som man endelig ikke maa forsøge at tilsløre, skal overvindes? Jeg mener, der maa anvises Midler, og mig forbavser det meget, at Danmarks Lærerforening, som har udtalt sig om saa meget dette Lovforslag vedrørende, ingen Interesse har vist for dette Spørgsmaal, der afgjort, hvis Lovforslaget skulde blive ophøjet til Lov, i høj Grad vil komme til at berøre Foreningens Medlemmer og berøre dem smerteligt, hvis der ikke bliver givet andre Anvisninger og Midler til at skaffe rolige Arbejdsforhold end dem, § 29 anviser. At læse Lovparagraffen om Pligten til Lydighed og Høflighed med Tilføjende, at der i fornødent Fald kan blive Tale om legemlig Revselse, gør det, for at tale med Luther, vistnok ikke.

Det tidligere ærede Medlem af dette Ting Munch-Petersen henstillede, at Børnene selv overtog det disciplinære, at der indførtes kollektiv Disciplin. Nu tror jeg ikke paa, at det kan gennemføres, medmindre Læreren selv er Opgaven voksen. Men det var dog altid et Forsøg paa at løse Spørgsmaalet, det var dog en Anvisning. Er Forslagsstillerne renonce, eller tror man, at det saadan blot og bart kan gaa ved at sige: Nu udvider vi Skolegangen, baade for dem, der har Lyst og for dem, der ikke har det, til det 16de Aar, og saa overlader vi til Læreren, uden at anviser ham Midler dertil, at klare Resten? Jeg tror det ikke.

Blandt de nye Fag, der skal indføres ved den udvidede Folkeskoleundervisning, nævnes ogsaa fremmede Sprog, og det nævnes, hvor nødvendigt det er at indføre

dette. Det er efter min Mening det naiveste, Forslagsstillerne har præsteret. Det er ikke mange Aar siden, at man i denne Sal diskuterede, om det var nødvendigt, at de Mennesker, der skal undervise Børn, havde lært fremmede Sprog eller ej. Vi havde en langvarig Drøftelse under Behandlingen af Reformen af Læreruddannelsen om, hvorvidt der paa Seminarierne skulde optages Undervisning i fremmede Sprog paa den nye Timeplan, og Meningerne var meget delte. Men kort Tid efter, at den Lov er gennemført, gaar man saa dybt ned, at man siger, at nu skal vi have Sprog ogsaa i den almindelige Folkeskole.

Er det nu ikke igen et Udslag af den Overtro, den Oplysningstidens Overtro, som det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen saa stærkt gik imod for to Aar siden? Jeg tror ikke paa den Nytte, Eleverne vilde have deraf. Jeg vil sige, at kunde vi blot lære Børnene Modersmaalet, tror jeg, at vi maatte paa det sproglige Omraade være tilfredse. Min Opfattelse er den, at det vilde være bedre at rydde op i den Skrammelkasse, som Fagtrængselen efterhaanden har afstedkommet, og i Stedet for at øge Fagtrængselen give mere Tid til at dygtiggøre Børnene i det elementære: Dansk, Regning og Skrivning. Kan Skolen til Gavns magte dette, har den nemlig ført Eleverne til det, som er det egentlige Maal for Undervisningen, at sætte den enkelte i Stand til selv senere i Livet at mætte sin Trang til Kundskab og Viden paa de Felter, som den enkeltes Interesse eller Arbejdsomraade anviser.

For os, som kender noget til Skolen og ved, hvad man kan naa selv ved almindelig Forberedelseseksamen eller ved Realeksamen, og som ser, hvor beskedne Resultater der naas ad den Vej, lyder det fuldkommen horribelt, at man nu foreslaar, at der skal indføres Sprogundervisning i den almindelige Folkeskole. Jeg har prøvet ved et lille Bibliotek — det er nu ikke saa helt lille — at undersøge den Brug, der er gjort af den Stamme af fremmed Litteratur, som var i dette Bibliotek, og jeg maa sige, at hvis man skal maale Nyttens af fremmede Sprog paa Benyttelsen af dette Bibliotek, baade med Hensyn til Skønlitteratur og Oplysningslitteratur, saa falder det meget daarligt ud. Og det er jo givet, at de Brokker af Sprogkundskaber, der i Løbet af et Aar eller to kunde gives i den almindelige Folkeskole, vilde være til ingen som helst Nytte, man vilde hverken kunne læse en Bog eller forstaa Sproget i Radioen, det vilde være fuldkommen nytteløst.

I Dagbladet „Politiken“ for 28. De-